

отнесохъ особено къмъ оніе, които бѣхъ причислени къмъ сѣрбската войска, не само неблагородно, но даже къмъ нѣкои и най немилостиво и безчеловѣчно. За такивато едни немилости-ви постѣпки на нѣкои сѣрбски полководци и други, насъ ни увѣрихъ много отъ злочеститѣ поборници, които сѣ были въ Сѣрбія въ 1876 година, и сѣ зели участіе въ похода на Сѣрбія противъ Турція. Тѣ ни расказваха за такива горестни и сѣрдцераздирателни случки, които ніе никакъ не можихми да повѣрвами, ако не вѣхъ тѣ сѣщитѣ расказани отъ много намъ добрѣ опознати лица. Тѣй напримѣръ, тѣ расказваха, и ёще живитѣ отъ тѣхъ разказватъ, че като ги испѣдили Сѣрбитѣ, и като нищо не имъ дали, тѣ были принудени да тѣргатъ корени по полѣнитѣ, и изъ горитѣ корѣни отъ трѣви, за да си у-толятъ поне до нѣйдѣ гладъ-тѣ. При това, много отъ тѣхъ Сѣрбитѣ най немилостиво бияли, за да ги принудятъ да си по скоро отидатъ. Всичкитѣ тѣе раскази да повѣрвами, намъ не ни се щѣше, и ёще не ни се ще, но какво да стори-мъ като тѣ се потвѣрдяватъ отъ мнозина поборници.

Сега да се завѣрнимъ къмъ Бѣлгарскія Легіонъ, който бѣше се рѣшилъ да навлѣзе на навѣтрѣ въ Бѣлгарія, и да рискува животъ-тѣ си за дано да можи, поне до нѣйдѣ, да сѣдѣйствова за освобожденіето на Отечеството. Най главнія и най горѣщія патріотъ измежду поборницитѣ на тоя легіонъ, бѣше Сидеръ, родомъ отъ Горня Оряховица при Тѣрново, за когото и по-горѣ спомѣнѣхми. —

Като изявихъ Бѣлгарскитѣ волинтири отъ легіона Ге-нералу Чернаеву рѣшителното си намѣреніе да навлѣзатъ на навѣтрѣ въ Бѣлгарія, той слѣдъ като сѣживолилъ да приѣмни симпатично това имъ любородно и предиримчиво намѣреніе, по-дарилъ имъ и единъ топъ и други военни потребности.

На 4 Юлія 1876 година, Бѣлгарскія Легіонъ се сѣв-сѣмъ отдѣли отъ сѣрбската войска, командувана отъ Геенралъ Чернаева, и захванъ най напредъ проходъ-тѣ „Св. Никола,“ а